

A cunoaște pe Ziditorul din zidiri

Sfânta Mare Muceniță VARVARA PATROANA MINERILOR

În fiecare an, la 4 Decembrie, Biserica lui Hristos, cea drept măritoare, face prăznuirea Sfintei, Slavitei și Marei Mucenițe Varvara, una din stelele cele mai luminoase și prea frumoase ale sale. Ea, cu lumina faptelor și învățăturile sale, a strălucit în lume și, cu singele ei mucenicesc, a pecetluit mărturisirea dreptei credințe în Iisus Hristos, Mintuitorul nostru.

Această sfință și preaițeleaptă fecioară, care a cunoscut pe adevăratul Dumnezeu Cel în Treime închinat, din așezarea și frumusețea zidiriilor Sale, era din cetatea Iliopoli — Egipt. Tatăl ei se numea Diascor și era închinător la idoli și foarte mult ura pe creștini. Văzând el marea frumusețe, cu care Dumnezeu a împodobit pe fiica sa, din copilărie, i-a zidit un turn înalt, iar deasupra a făcut o casă frumoasă în care a închis pe fiica sa, Varvara. Apoi, i-a rinduit câteva femei să-i slujească cu toate cele de trebuință, pînă va ajunge copila în vîrsta de căsătorie. Deci, viețuind acolo, fecioara Varvara privea de sus frumusețea zidiriilor lui Dumnezeu, cerul, pămîntul, oamenii și toate cele. Și luînd seama la strălucirea soarelui, la alergarea lunii și la frumusețea cea felurită a stelelor, a zis către femeile care îi slujeau: „Cine a făcut aceste preaminate și preafrumoase zidiri? Ce mină a zidit toate acestea?” Iar aceste femei păgine au zis către Varvara: „Toate acestea le-au zidit zeii!” Iar

fecioara a întrebat: „Care zei?” „Zeii pe care-i cinstește tatăl tău și pe care îi ține în palatul său”, au răspuns ele.

Dar fecioara Varvara, auzind aceste cuvinte, se îndoaia și eugea cum zeii, făcuți de mîini omenești, ar fi putut zidi această luminată înălțime cerească și o frumusețe ca aceasta pe pămînt, neputînd ei singuri umbla cu picioarele, nici a lucra cu mîinile. Așa eugea ea, căuta spre

țimea cerului și a întemeiat greutatea pămîntului și strălucirea dintru înălțime toată lumea cu razele soarelui, cu strălucirea lunii și cu lumina stelelor; iar jos înfrumusețează pămîntul cu oameni, cu copaci și felurite flori și îl adapă cu rîuri și izvoare de apă. Un Dumnezeu ca Acela trebuie să fie, care ține pe toate, le cîrmuiește, le viază și poartă de grijă de zidirea Sa”. Vorbind de Mucenița Varvara,

„cuvintele ei” nevăzute” (Exaimeron, Cuv. 1 p. 3, B. 1826). Și iarăși: „Că lumea aceasta toată este pusă înainte ca o carte deschisă: care îți spune despre slava lui Dumnezeu și îți vestește ție, celui ce ai minte, mărirea lui Dumnezeu cea ascunsă și nevăzută ca să înțelegi arătarea lui Dumnezeu” (ibidem, p. 55). Încă și Sf. Grigore de Nyssa, vorbind asemănător zice: „Toată zidirea cea văzută strigă ca o

Cuv. 3, p. 24). Venind vremea să fie logodită cu bărbat, mulți tineri de neam mare, auzind de frumusețea Varvarei rugau pe Diascor să le dea fiica în căsătorie. Dar fecioara Varvara, fiind plină de înțelepciune, nu s-a învoit cu sfatul tatălui ei, pentru că nu vroia să-și piardă mărgăritarul cel fără de preț al fecioriei.

Tristat de aceasta, tatăl Varvarei i-a dat libertatea să coboare din turn, să vorbească cu oamenii și singură să se hotărască pentru căsătorie. Apoi, poruncind lucrătorilor să zidească o baie cu două ferestre. Diascor a plecat într-o călătorie îndepărtată. Astfel cu rînduiala lui Dumnezeu, fericita Varvara s-a împrietenit cu câteva fecioare creștine, care i-au vorbit de Hristos, de Evanghelie și de fericirea vieții viitoare. Deci, umplîndu-se de negrăită bucurie, a cerut Botezul și un preot din Alexandria (Valentinian, ucenic al renumitului Origen) a învățat-o tainele credinței creștine și a botezat-o în numele Preasfintei Treimi.

Fiind luminată cu sfîntul Botez, Sfînta Varvara ardea de rîvnă și de dragoste pentru Dumnezeu. De aceea, ziua și noaptea se nevoia cu post și rugăciune și slujea din toată inima lui Hristos — păzindu-și fecioria curată pentru dragostea Lui. Apoi, a poruncit lucrătorilor să-l zid-

Preot Octavian PATRAȘCU
paroh Livezeni — Petroșani

(Continuare în pag. a 3-a)

„Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri” (Matei, 10,32)

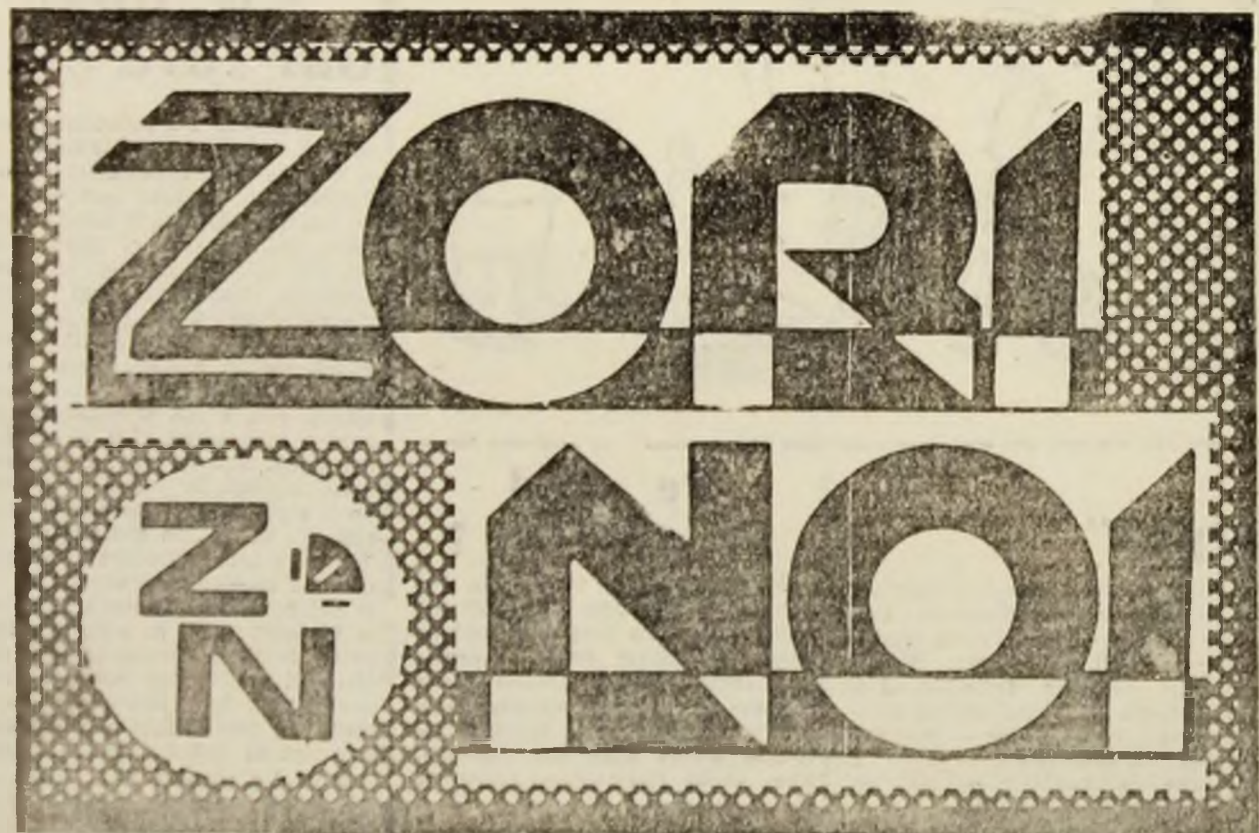
cer ziua și noaptea și se sîrguia „a cunoaște pe Ziditorul din zidiri”.

Odată, eugeînd la toate acestea și dorind să afle adevărul, a strălucit în inima ei lumina dumnezeiescului har și i s-au deschis ochii minții spre cunoștința adevăratului Dumnezeu, care cu înțelepciune a zidit cerul și pămîntul și toate cele văzute și nevăzute. Și zicea întru sine: „Un Dumnezeu ca Acela trebuie să fie, pe care nu L-a zidit nici o mină omenească. Acela singur este Făcător și toate le zidește cu mina Sa, Unul trebuie să fie Cel ce a întins la-

care din privirea făpturilor a ajuns a cunoaște pe Făcătorul tuturor fapturilor, să ne aducem aminte de cuvîntul Sfintei Scripturi: „Că din mărirea și frumusețea făpturilor poți să cunoști bine, socotindu-te, pe Cel ce l-a zidit” (Înțelepciunea lui Solomon 13, 5). La fel Marele Apostol Pavel zice: „Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegîndu-se din fapături” (Rom. 1, 20). Sf. Ierarh Vasile cel Mare arată că: „Școala a sufletelor celor cuvîntătoare și loc de învățatură a cunoștinței lui Dumnezeu este privirea celor simțite, dînd povățuirea minții

trîmbița din înaltul cerului către noi, că este un ziditor al ei” (Comentarii la viața lui Moise).

Dar, revenind la viața Sf. Mucenițe Varvara, observăm că se împlineau cuvintele lui David prorocul care zice: „Cugețat-am la toate lucrurile tale, la faptele mîinilor Tale am gîndit” (Ps. 142, 5). Din această cugetare s-a aprins sufletul ei cu dragostea de Dumnezeu și ardea ca văpaia focului de dorința Lui. Că într-adevăr, din privirea cu atenție a zidiriilor Lui se naște și crește în inima omului dragostea către ziditorul”, spune Sf. Vasile cel Mare (Exaimeron,

COTIDIAN DE CĂRȚE ȘI INFORMAȚII AL VĂII JIULUI

ANUL III, NR. 767 | VINERI, 4 DECEMBRIE 1992 | 4 PAGINI — 15 LEI

TRANSPORTUL

Întrebarea și-o pun mulți iubitori ai masivului Paring din Petroșani. Și nu numai din Petroșani. Sînt oameni obișnuiți să-și petreacă sfîrșitul de săptămîna la o cabană (sau refugiu) din Paring. Vara a fost cum a fost. Cei cu autoturisme n-au avut probleme. S-au urcat în mașină și pînă la parcare din stația de teleseamă nu s-au oprit. Cei fără mașini au apelat la cîte o ocazie sau, mai economicos, la mersul pe jos. Nu cu plăcere, dar, neavînd încotro, au bătut drumul pe pedes sau au stat acasă.

Problema devine mai stringentă odată cu venirea iernii, care coincide cu sezonul sporturilor albe. Deci, și pentru schiori, și pentru ne-schiori, dar cu toții iubitori ai munților, se rî-

Problema acută

dica mai acut ca în orice anolimp problema transportului din oraș la stația teleseamă din Paring. Secția de schi din Lupeni a Școlii sportive din Petroșani caută o firmă particulară sau de stat, o unitate de transport, dispusă să încheie un contract pentru a asigura în fiecare duminică transportul micilor schiori la teleseamă din Paring. Ofertele se primesc la școala sportivă. Dar, pînă se va finaliza acest contract, pentru cei interesați într-un transport sigur spre Paring poate se va găsi o soluție generală pentru ca transportul să fie asigurat în zilele de repaus spre bazele turistice și sportive din masiv. Doar avem și administrație locală, avem și unitați de transport. (I.D.)

SPRE PARÎNG

„Într-un chioșc fanfara cînta...”

În Valea Jiului, a existat o tradiție frumoasă: la marile sărbători ale țării ascultam fanfara minerilor de la Petroșani concertînd în grădina publică sau într-un alt loc, anume ales pentru bucuria oamenilor. O tradiție care a fost abandonată fără motiv. Cu mai multe luni în urmă, scriînd despre fanfara din Petroșani am adus serioase critici activității acesteia. Fanfara este patronată de Casa pensionarilor. Pentru ea, mulți, foarte mulți cetățeni din Petroșani cotizează de ani de zile. Se string sume importante. Din păcate, formația este folosită numai pentru a se aduce omagii ultimilor trecuți la cele veșnice. Scriînd despre fanfara, alcătuită, în majoritate din pensionari, am stîrnit reacții vehemente. S-a supărat nu știu cine pe „sat”. Cert este că a urmat o „replică”, pe care noi am publicat-o în ziar, în care semnatarul — membri ai fanfarei — scriau că fanfara desfășoară, mai ales la sărbători, o importantă activitate artistică. Cum a venit și a trecut 1 Decembrie, am așteptat zadarnic să auzim concertul fanfarei. Eventual, în parcul central al Petroșaniului. Nici o vorbă deși starea timpului și condițiile de concert cu muzică de promenade erau îndeplinite. În contrast cu Petroșaniul se află fanfara din Vulcan. Membrii acesteia, ca bunii români, ca oamenii care trăiesc cu adevărat sărbătorile neamului, au concertat în Parcul tineretului din localitate, adăugînd încă un fapt frumos la sărbătorirea Zilei Naționale a țării. Comentariile ni se par înalte.

Horățiu ALEXANDRESCU

Teroarea din beznă

Vasile Muntean, om de aproape 60 de ani, a ajuns în Petroșani după ce s-a inserat. A venit la fiul său cu trenul tocmal din Mojdova. Știa adresa fiului său, știa și cartierul Aeroport, doar mai fusese aici în vizită. Și, totuși, întunericul pare să-l dezorientat. Așa că a întrebat în dreapta și-n stînga. Tocmal prin aceste întrebări nevinovate a stîrnit interesul unui grup de huligani care, văzîndu-l încercat cu de toate, inclusiv cu damigene, ca omul care vine de la țară la cel dragi, au sărit pe bătrîn ca lupii sălbatici. L-au tîl-

hărit. I-au luat tot ce a avut. Dar nu s-au mulțumit cu atât. Au tăbărit pe el ca sălbaticii. I-au bătut în mod crunt, în bătrînul a ajuns plin de sînge la spital, cu multiple leziuni. Are mai mulți dinți rușiți, o fractură de perete anterior a conductului auditiv extern etc. Și toate s-au întimplat într-o zonă locuită — cartierul Aeroport, în apropiere de „Carul cu bere”.

Trist și îngrijorător ca într-un întreg cartier să domine tîlhăria, ca odată cu întunericul să-ți fie frică să ieși pe stradă... (I.D.)

Șansa normalității

O discuție fortuită cu un om revenit în Valea Jiului, după cîțiva ani buni de cînd, încheindu-și cariera de inginer minier s-a retras undeva în sudul țării, lângă Dunăre, poate oferă multe subiecte captivante. E omul care-și legase timp de decenii destinația de mîncîrit. Îl interesează tot: cum merg minele, ce mai făcuseră foștii colegi. De multe știa; de altele se interesa, cerea amănunte. De un lucru, însă, era de-a dreptul șocat: „Doamnă, mă aflu în Vale de cîteva zile, și abia azi aflu că și aici stați bine de tot cu privatizarea, cu inițiativa, cu oameni care nu au stat degeaba. Au știut ce să facă. Nu, nu vorbesc de... butucuri. Vorbesc despre cel în posturi mai mari care știau cum să imbine ce a fost al lor cu ceea ce n-a fost al lor. Desigur, aceasta în interesul lor exclusiv. Al... patronilor. Nu îi învidiez. Is prea bătrîn și poate și prost... cum am fost o viață întreagă. Dar, parcă totuși nu-i în ordine. Și e păcat de tara asta...”.

Mi-a strîns mina și a plecat trist. I-am urmărit pașii mari, silueta înaltă, verticalitatea. Așa cum l-am știut întotdeauna. Știam ce l-a intrigat. Dar n-am înțeles de ce l-a intrigat doar exemplul local, de care a vorbit. Ce, despre alte cazuri, poate... și mai și, nu se putea vorbi, nu ar fi avut motive să fie la fel de intrigat? Doar e om citit. A văzut, a auzit... Vede multe exemple ce denotă cum că democratizarea a însemnat pentru mulți profitori liberalizarea instinctelor, a poftelor de înbogățire. Ei și? Să fie sănătoși. Timpurile noi cer oameni întreprinzători, cu inițiativă. Și atunci?!

Totuși, reflectînd, după despărțire, la nemulțumirea întîmplătorului meu interlocutor, am înțeles că ceea ce l-a nemulțumit a fost nu inițiativa, curajul și inspirația întreprinzătorilor particulari. Ceea ce l-a intrigat a fost abuzul, căpătuiala, lipsa de fair-play a unor veleitari repeziți să profite de bunurile statului, de bunul public în interes propriu.

Cazul mi-a readus în minte criticile la adresa programului noului Guvern, care stipulează o prezență activă a statului în stoparea declinului economic și relansarea creșterii economice. Mulți văd în această preocupare pentru gestionarea de către stat a propriei averi o... întoarcere la mecanismele centralismului totalitar. O suspiciune ce n-are nici un temel. Oare nu este firesc ca în această perioadă, a tranziției, cînd o bună parte a economiei are drept patron statul, tot statul să se îngrijească de propria avere? Ce înscamnă inversul medaliei s-a văzut, ne-a demonstrat-o experiența acestor doi ani și jumătate — dilematismul aventurist al guvernului Roman care a întors spatele economiei, dezinteresându-se de gestiunea ei. Ce a însemnat aceasta se vede: păgubirea crasă a economiei — prăbușirea producției, escalada deșănțată a prețurilor, datorii externe, scăderea nivelului de trai. Este efectul direct al dezinteresului statului — patron față de gestionarea a ceea ce avea de gestionat. În multe locuri, incompetența și corupția și-au spus cuvîntul. Și încă în vîzul lumii. Dar demnitatea domnului Roman prefera politica struțului, sau, de ce nu, profitau și ei. Dl. Stoiljan a tunat și a fulgerat împotriva corupției. Dar... atît. De pierdut a pierdut economia, noi toți. Este timpul, deci, ca statul să se ocupe, prin instrumentele specifice economice de piață, de gestionarea averii ce-i aparține, mai ales că de această gestionare depinde și nivelul de trai al populației.

Ar fi un pas hotărîtor, după perioada bulversărilor, spre normalitate. O misiune grea, pe care și-a asumat-o primul-ministru Văcăroiu, împreună cu echipa sa guvernamentală. Desigur, nu ne așteptăm la reintroducerea metodelor administrative dirijate ale statului în economie, ci de utilizarea unor pirghii specifice pe rînduri și deosebit de importante pentru combaterea inflației și protecția prin preț a consumatorului. O misiune dificilă, de răspundere, dar pe care noul guvern, după cum ne declară cu toată fermitatea premierul Nicolae Văcăroiu este decis s-o îndeplinească.

Sansa reușitei va depinde însă de multe, de o legislație adecvată, de loialitatea constructivă a opoziției, de noi toți și, în primul rînd, de managerii, de cei puși să gestioneze economia, de faptul dacă în strădaniile lor va prevala interesul public, al țării și nu egoismul. Ar fi o șansă spre normalitate. (Ioan DUBEK)

Pe toți stîlpii, pe toate gardurile, apar tot felul de afișe, prin care diverși întreprinzători (în sensul cel mai propriu al cuvîntului, dacă se poate spune așa) anunță iminenta înființare a unor rețele de televiziune prin cablu, preținzînd doritorilor a vansuri bănești, mergînd pînă la 12 mii lei. Sînt destui cei

care au și dat banii, bucurîndu-se că au dat „lovitura”. În realitate, situația e cu totul alta. Consiliul Național al Audiovizualului eliberează licențele de emisie în urma unui concurs destul de sever. Cei care se înscriu la concurs trebuie, între altele, să prezinte garanții că posedă condițiile materiale necesare demarării unei asemenea investiții. Profitînd de credulitatea unora, „meseriașii” adună milioanele și pun pe picioare o afacere profitabilă, fără a prezenta, în schimb, vreo garanție contribuabililor și, în plus, cu un efort financiar minor din partea lor. Ce se întîmplă însă dacă respectivii nu obțin licența? Amintii-vă de afacerea butelilor!

Ștefan CIMPOI

FOTOGRAFIILE MIȘCATE

LA EVIDENȚA POPULAȚIEI

Astăzi îmi pun „foto doi” în buletinul de identitate. E o fotografie mică-mică, care nu spune nimănu, nimic. Nici măcar plutonierului major care-o pipăie cu mîin butucănoase, căutîndu-i ursuz un cusur, chiar și imaginar. Printr-un mișcuscule gemuleț, privește pe furiș la el în birou, încercînd să pătrund într-o lume alit de ciudată și atit de străină mie.

La Evidența populației, tețgheaua e o adevărată galerie de oameni pe care-i cheamă Vasilică, Georgică, Florică sau Măria, Daniela, Vasilica. Pe toți îi știe bine domnul plutonier! De exemplu: pe asta cu nasu' mare, ce rîde obraznic dintr-o poză, îl știe ca pe un cal breaz... Asta crează trăiește în concubinaj cu cineva care n-are încă măsele de minte.

Plutonierul se uită la aștia micel din fotografiile și se miră văzînd cît sînt de pigmei, de urși și de capabili de cele mai mari mișcării. „Toți sînt o apă și-un pămînt!” — îmi spune el, mizantrop.

Poți să te uiți ore-n șir la pozele astea și nu veș găsi un singur om adevărat, pe care să vrei să-l bați pe umăr și de care să te bucuri. În mod deosebit, că l-ai cunoscut! Nu găsește un singur om care să nu vrea să-l ceară o mie „pînă mine!”

Dar femeile... Ah, femeile! Una din astea i-a jurat plutonierului dragoste veșnică și a uitat a doua zi. Alta-l rîde cu dinți de tablă, dintr-o fotografie galbenă! Brrr! Mai bine să nu mai vorbim!

Peste tot vezi numai pigmei meschini, oameni roș și spîni, oameni cu coloana vertebrală la pachet, cu inima extirpată și înlocuită cu un al doilea stomac. Marele plutonier major clatină din cap, se lovește cu palmele peste ceafă și își toarnă un pahărel. „Cum, alcool?” — sînt sigur că veți striga indignați, stimați cititorii — „Un plutonier bea în timpul exercițiului funcțiunii și nu-l nominalizați, nu-l infierați în public?”. Nu, stimați cititori, nu-l infierăm! Considerați că el nu era în exercițiul funcțiunii, ci doar în exercițiul vieții.

Curînd, fotografiile încep să-l alunee printre degete, împrăștiindu-se prin birou,

Plutonierul încearcă să-și aducă aminte de cît timp n-a mai iubit, de cînd n-a mai urit din adinecul sufletului său major. De cît timp n-a mai făcut nici un geș frumos, ne-mecanic? Tot ceea ce a făcut, a fost să se agite ca un pigmeu, într-o lume de pigmei și să creadă că trăiește!

Domnul plutonier a iubit — din ordinul inimii sale — vreo patruzeci de femei, iar astăzi îi scapă chiar și numele lor. Își mai toarnă un pahar și ridică, cu mare greutate, o fotografie de pe covor. Pare că a mai văzut undeva fața asta speriată, mîinile astea le-a mai văzut undeva împlorînd! Lumea e plină de mistere! Chiar și plutonierul nostru e atit de ciudat! Acum privește cu un ochi la fotografie, într-o singură direcție și cu o singură mină, se scarpină într-un singur creștet, ce se gîndește la un singur lucru: „Dacă el însuși ar trebui — sau nu — să fie arestat”. E foarte greu să ai mîntea limpede pe o planetă care, la fiecare 24 de ore, se rotește în jurul axei sale și la 365 de zile în jurul Soarelui! Dacă, odată — îmi spune el speriat — „acolo” va fi atit de aglomerat, înct să nu mai avem loc să fim arestați? De asta plutonierul nostru face zilnic dosare, la care alții se uită atent, ca la niște barometre ale umanului. Dacă vom ajunge din nou acolo, înct să spunem disperați: „Întindeți harta lumii să văd unde a mai rămas un loc unde să fiu arestat, închis!”

Astăzi, el are lucrurile pregătite în hol. Dacă ne vom alege iarăși cuvintele, precum zidarul care-și ciocănește cărămizile: „Mă vor ține sau nu?”. Dacă binele va fi iarăși rău și uritul-frumos și dragostea-ură? Am mai confunda verdele cu crocodilul?

La toate aceste lucruri majore se gîndește un plutonier minor. N-aș fi știut asta niciodată, dacă n-aș fi fost prezent, în poziție de drepți, la evidența populației, dimineața la ora 8. Și pentru că toate astea trebuiau să primească un nume la dosar, le-am spus fotografiile-mișcate-la-evidența-vizurilor-populației.

Vali LOCOTĂ

Intr-un an-doi vor fi numai piele și os!!!

Desen de Vali LOCOTĂ

Cu ouă, dar fără oțet

Întîmplarea s-a petrecut în urmă cu vreo două săptămîni la o unitate de legume-fructe din Vulcan. Se vindeau ouă. Cu 28 lei bucata. Mai toată lumea cumpăra cite un cofrag. Deci, 840 lei. Ca să meargă mai repede, tipul cu vinzarea le mai adăuga clienților cite două ouă, iar la restul de la o bancnotă de o mie dădea înapoi o sută. Deci, din start, Impușca, de la fiecare client, cite 4 lei. O doamnă pe care o vom numi G.B. a cumpărat și ea. Tot un cofrag. Evident, omul muncii în halat de vinzător i-a plasat și respectivej două ouă. Și, de la „un Eminescu”, i-a dat rest „un Bălcescu”. Femeia n-a zis nimic, deși observase că și cei care cumpăraseră înainte ei fuseseră trași în piept cu cite patru leiți. S-a supărat însă nîțel cînd a zărit, în cofragul respectivizat ei, două ouă sparte. Le-a luat, le-a pus în fața vinzătorului și a dat să ceară altele valabile.

Acesta din urmă i le-a plasat înapoi. Și, uite-așa, jocul „nați-le ție, ia-le-napoi!” s-a derulat preț de cîteva minute. După un timp, plictisindu-se probabil, vinzătorul le-a arărit pe pantalonul doamnei. Asta a pus capac la toate. Femeia nu l-a venit să-și creadă ochilor. L-a rugat pe om să-și steargă pantalonul. Acesta, nici gînd, cu toate că un alt vinzător, cunoscînd-o pe doamnă, l-a sfătuit să o facă. Și, în plus, să-și ceară scuze. Se pare însă că cel rugat a rămas neînduplecat, de vreme ce doamna a sesizat, mai apoi, un ofițer de la poliția economică, punîndu-l în temă cu restul de patru lei, uitat să fie înmînat cumpărătorilor.

Nu cunosc ce s-a petrecut mai departe. E clar, însă, că, în originea noastră economică de plată (culmea, întîmplarea s-a petrecut tocmal în piață), cumpărătorul mai rămîne, cteodată, la cheremul celui de la tețghea.

Pe cînd și poliția?

Numele multor străzi din Petroșani și din alte localități ale Văii Jiului au fost schimbate după decembrie 1989. Aceasta prin decizia Administrației locale. Numai că în actele de identitate ale cetățenilor care locuiesc pe aceste străzi apar tot denumirile vechi. Ceea ce nu concordă cu realitatea.

DE LA POLIȚIA T.E.

„Un găinar”

Kraiczar Ștefan, din Hunedoara, a fost prins în flagrant delict de furt din avuțul personal, pe trenul de persoane 2714 Simeria — Petroșani. În limbaj decodificat, individul a fost „filmă” în momentul în care vroia să se volatilizeze, cu tot cu geamantanul cetățenei F.M. din Lupeni. Scuza că „am fost băut și

nu mi-am dat seama ce fac” nu a tînut. Fiînd recidivist — evident că nu numai într-ale băuțului — a fost arestat și deferit Justiției. Cînd se întîmplă să i se lipească de mină lucrul altuia, e sigur că faci rost — mai devreme sau mai tîrziu — și de o pereche de „brățări” de oțel, cu încuietore cu tot. (P.N.)

Au venit, au lăsat, și-au plecat. Și lăstate-au fost!

Imobilul cu nr. 10, de pe strada Avram Iancu din Lupeni, este o locuință de stat. Adică stau în ea două familii, dar casa aparține statului. Și, evident, că, fiindu-i necesare reparații serioase la acoperiș și pereți, locatarii au sesizat pe cel în drept să le facă. Decl. statul, prin firma care se îndeletnicește cu asta — RAGCE Lupeni

Chestia asta se petrecea cu un an în urmă. Nu mai înșir, acum, ce lucrări trebuiau executate. Le-am enumerat atunci, într-un alt articol de ziar. La vremea aceea, dl. Șimon Ioan, care ocupă o jumătate din imobil, a fost tare bucuros văzînd că, de la renumita firmă, vin doi ficioși și o lătuță, gata, gata să se pună pe lucru. Omul a crezut că vor purcede imediat la treabă. Mai ales că cei trei aduseseră și echipamentul trebuincios: cofraje metalice, elemente pentru ridicarea unei schele, o scară din fier. După ce le-au descărcat din mașină, au făcut un tur de

recunoaștere și au diagnosticat așa: e asta, altă e, deci ne mai trebuie aia și aial O să le aducem. Au plecat. Și duși au fost.

De atunci, a trecut un an. Picior de lucrător de la ceccețu n-a mai călcat pe-acolo. Dovadă popasului de cîteva minute o constituie starea împrăstiată în curte. Care acum sînt ruginite. Dl. Șimon le-a adunat la un loc, să nu stea așa, ca aruncate din avion.

Om corect, el crede că, totuși, pînă la urmă va veni cineva să le ia. „Că, în ce privește reparațiile, m-am lămurit”, îmi zice dumnealui. Singura lui teamă este ca nu cumva, în vreo seară, să vină nis-oalva țiganii și „să dea tun”. Să la schelele și cofrajele și să le vîndă la fier vechi. „Da”, totuși, scrieți acolo în ziar, că poate vine lgeleul și și la ducă. N-oi mai avea grija lor!”.

STIL DE LUCRU

Gheorghe OLTEANU

Gheorghe OLTEANU

Sfânta Mare Muceniță VARVARA

PATROANA MINERILOR

(Urmare din pagina 1)

dească trei ferestre la baie, în numele Prea Sfințel Treimi, căreia își închinase trupul, sufletul și întreaga ei viață.

Intorcându-se tatăl ei și văzând că s-au zidit trei ferestre la baie din porunca Sfințel Varvara, a întrebat-o de ce a făcut aceasta. Iar înțeleapta fecioară i-a răspuns: „Am poruncit să se facă trei ferestre în chipul luminii celei întregite, pentru că trei sînt ferestrele luminii celei neapropiate, negrăite și neajunse care luminează pe tot omul ce vine în lume...” Dar neînțelegînd el puterea acestor cuvinte, a cerut să-l spună mai pe larg simbolul celor trei ferestre. Iar Varvara i-a răspuns: „La aminte tată, și înțelege ceie ce voi spune. Trei ipostasii ale lui Dumnezeu în Treime, care viețuiește în lumina cea neapropiată, luminează și dă viață întregii zidiri... Și aceștia trei sînt: Tatăl, Fiul și Duhul Sfințel. Pentru aceea am poruncit să se facă trei ferestre la baie, pentru că baia este simbolul Botezului, iar cele trei ferestre închipuiesc cele trei persoane ale Prea Sfințel Treimi: „Tatăl, izvorul a toate cele văzute și nevăzute; „Fiul” lui Dumnezeu, care s-a întrupat din fecioara și a pățimit pe cruce pentru noi și „Duhul”, care odihnește în noi prin Botez și ne luminează”.

Înțelegînd tatăl ei Diascor că Varvara a părăsit pe idoli și crede în Hristos, s-a mîniat foarte tare, și luînd sabia căută să omoare pe fiica sa, prefăcîndu-se din tată în tiran și ucigaș. Dar fericita Varvara, scăpînd din mîinile lui, a fugit în munte și s-a ascuns între două pietre, care s-au despiciat cu voia lui Dumnezeu. Apoi, aflînd-o a bătut-o cumplit și — umplîndu-se de cumplită minie — a dus-o tirîș de păr și a dat-o în mîinile Ighemonului — adică Judecătorului păgîn, Martian — spre judecată, acuzînd pe fiica sa „că se leapădă de zei și crede în cel răstignit”. Iar urmă a zis tatăl ei: „Eu mă lepăd de dînsa, pentru că și ea s-a lepădat de zeii mei și dacă nu se va întoarce din nou să se închine lor, apoi să nu mai fie fiica mea, nici eu nu voi mai fi tatăl ei. Deci, tu, Ighemone, muncește-o cum voiește stăpînirea ta!”

Ighemonul Martian, văzînd frumusețea fericitei Varvara, la început, i-a vorbit cu blîndețe, sfătuiînd-o să se lepede de Hristos, să asculte de tatăl ei și să jertfească iarăși idoliilor păgînului. Dar sfînta nu vroia să primească nicidecum sfatul lui. „O frumoasă fecioară — îi spune Ighemonul — fie-ți milă de tine și adu jertfă zeilor, împreună cu mine!” Iar mireasa lui Hristos răspundea: „Eu nelnecetăz aduc jertfă de laudă Dumnezeului meu și voiesc chiar pe mine să mă aduc jertfă pentru dragostea Lui”.

Auzînd mărturisirea Sfințel Varvara, Ighemonul s-a mîniat tare și-a poruncit ostașilor s-o bată, cumplit, peste tot trupul cu niște curele de piele, iar rănile să le frece cu pinze aspre de păr. După ce i-au umplut tot trupul de rănii, au aruncat-o în temniță, zdrobită de dureri. Pe la miezul nopții, i s-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos și vindicîndu-l rănile, a mîngîiat-o cu aceste cuvinte: „Îndrăznește sără și nu slăbi, nici te teme de cel ce ucide trupul. Răbdă cu bărbăție pînă la sfîrșit, că în curînd te vei mîntui în ceata sfinților mu-

cenici și te vei bucura veșnic întru împărăția mea!” Văzînd Sf. Varvara pe Hristos, Mintul-torul Lumii, s-a umplut de negrăită bucurie și ardea de dumnezeiescul dor după Mirele ei iubit.

Dimineața au scos-o din nou la judecată și se minunau toți văzîndu-l trupul sănătos și vîndecă de rănii. Deci, silînd-o să jertfească iarăși idoliilor, fericita

și dă Darul Tău la tot omul care mă va pomeni pe mine și pătimirile mele, ca să nu se apropie de unul ca acela boala năpraznică și moartea cea neașteptată să nu-l răpească. Pentru că știi, Doamne, că trup și sînge sîntem și lucrul Precacuratelor Tale miini”.

Așa rugîndu-se sfînta, s-a auzit glas din cer, chemînd-o împreună cu Iuliana, la cele de

muceniță a zis: „Cum pot să mă jertfesc zeilor, eu, care port în inima mea pe Hristos, adevărul lui Dumnezeu care a făcut cerul și pămîntul?” Atunci Ighemonul a legat pe Sf. Varvara de un stîlp, împreună cu o altă creștină, Iuliana, și pe amîndouă le bătea și le rupea carnea de pe trup cu piepteni ascuțiți de fier. A doua zi, le-a dezbrăcat de haine și le-a purtat prin cetate spre a fi batjocură tuturor. Dar Sf. Muceniță Varvara se ruga zicînd: „Nu întoarce fața ta de la noi Mintuitorule și Duhul Tău cel Sfințel nu-L lua de la noi. Dă-ne Doamne, bucuria mintuirii Tale, și cu duh stăpînitor ne înălărește pe noi în dragostea Ta!”

Văzînd păgînul Ighemon că nu poate întoarce de la Hristos pe cele două fecioare și mucenițe, Varvara și Iuliana, le-a condamnat pe amîndouă la moarte prin tăierea capului. Atunci tiranul Diascor lepădînd cu totul dragostea cea de tată, singur a apucat pe Sf. Muceniță Varvara și cu sabia în mînă o țira pe munte, afară din cetate, ca s-o ucidă. Și, pe cînd mergea pe cale, Sf. Varvara, se ruga lui Dumnezeu, zicînd: „Dumnezeule cel fără de început, care ai înțeles cerul ca pe un acoperămint și pămîntul l-ai întemeiat pe ape: Cea ce răsari soarele Tău peste cel bun și peste cel rău și dai ploaie peste cel drept și peste cel nedrept; Tu și acum auzi-mă pe mine, roaba Ta, care mă rog către Tine. „Ascultă-mă împărate,

Cultul Sf. Marei Mucenițe Varvara — este răspîndit în toată Biserica creștină. Există o biserică într-o mină de sare din Polonia cu statuia Sf. Mucenițe Varvara, binecuvîntînd și ocrotînd minerii. Sau tot despre cinstirea acestei Sf. Mucenițe, în Austria și Germania unde — după mărturiile unor mineri bătrîni, veniți la noi de pe acele meleaguri, la mine nu erau angajați mineri care injurau, spre a nu fi pedepsiți de Sf. Varvara. Aceeași cinstire i se aduce Sf. Mucenițe Varvara și în țara noastră, unde se află biserici cu hramul ei și credincioase care îi poartă numele. În orașul Petrița avem biserica a doua, din Lonea cu hramul Sf. Mare Muceniță Varvara și icoana ei înaintea căreia s-au rugat și se roagă în sala de apel a minei pentru ajutor și ferire de rele altele generații de mineri binecredincioși. La fel biserica Parohial Romano-Catolică din Petroșani poartă același hram — Sf. Muceniță Varvara. Prăznuirea Sf. Mari Mucenițe Varvara se face anual la 4 Decembrie — ziua cînd i s-a tăiat capul pentru Hristos, și este numărată printre cele mai mari sfinte mucenițe ale Bisericii Creștine, împreună cu sfintele mucenițe Ecaterina, Tecla și Irina.

Dar prin ce se caracterizează viața Sf. Mari Mucenițe Varvara? Ea deci s-a născut păgînă și n-a avut dascăli creștini, singură i-a cunoscut pe Hristos, adevăratul Dumnezeu, numai privînd și cugetînd la frumusețea, ordinea și armonia cerului, a pămîntului și a întregii creații divine. Cum spune la Iov: „Cînd s-au zidit stelele, laudatu-m-au cu glas mare toți ingerii Mei” (Iov 38, 7). Deci, dacă și ingerii se minunează de frumusețea cerului și îl laudă pe Dumnezeu, creatorul lor, apoi, cu cît sînt datori creștinii să-l vadă pe Dumnezeu în zidiri și să laude bunătatea și înțelepciunea Lui? Oare cine dintre creștinii noștri de astăzi mai cugetă la frumusețea fapturilor lui Dumnezeu? Cine dintre noi se mai umeste de strălucirea soarelui, de felurimea stelelor, de taina universului, de mișcarea astrilor cerești? Care dintre noi mai privește cu ochi duhovnicești la adierea vînturilor, la alergarea norilor pe cer, la schimbarea anotimpurilor. La frumusețea ultimatoare, divină a omului, la chipul îngerec al copiilor, la coloritul atît de divers al florilor? Cine vede în toate acestea înțelepciunea și mîna lui Dumnezeu care le crează, le conduce și le înolește în credință, în nădejde a vieții veșnice și de răbdător în toate necazurile pămîntului și trecătoare. El nu slăbește în credință în timpul ispitelor și se roagă mult, chiar dacă nu are cărți, nu caută mulți dascăli și sfătuitoari, și întotdeauna este mulțumit și bucuros pentru că are pe Hristos în inimă...

Așa era Sf. Varvara. Cerul soarele și stelele îi vorbeau ziua și noaptea de Dumnezeu ca o Biblie nescrisă și o încredințau că nimeni nu poate crea și conduce lumea și universul decît singur Creatorul a toate. Această gândire sau contemplație naturală în Duh, cum o numesc Sfinții Părinți, este specifică mai ales marilor curvioși egipțeni. Ei erau cel mai mari astronomi în trecut. De aceea și Sf. Antonie cel Mare numea zidiriile cerești și pămîntestii cărțile sale, căci ele îi vorbeau nelnecetăz despre Dumnezeu. Se observă dintot-

deauna că astronomii, monahii țărani, pentru că trăiesc în mijlocul naturii și privesc mereu la zidiriile lui Dumnezeu, sînt mai credincioși și mai așezați, și mai blinzi. La fel și sihaștrii care trăiesc în liniște în sinul naturii. Creația lui Dumnezeu îi întărește în credința vieții veșnice și îi îndeamnă să se roage necincetat.

Sf. Mare Muceniță Varvara ne dovedește cel mai bine cît de persecutată era credința creștină în primele secole, încît se puteau vinde și ucide chiar cei din familie, dacă aflau că te închină adevăratului Dumnezeu. Ea este printre puținii mucenici care au fost dați la chinuri și maltratați, adică uciși pentru Hristos, de inșiși părinții lor. Păgînul Diascor, tatăl ei, numai de cît auzind că frica lui crede în adevăratul Dumnezeu, a căutat s-o ucidă, a chinuit-o, a dat-o în mîinile judecătorilor și la urmă i-a tăiat cu mîinile lui sfințel ei cap. Vedeți tirania de tată păgîn?

Să ne gîndim puțin la creștinii de azi. Oare cîți părinți nu și-au ucis propriii copii fie prin avorturi — care este cel mai mare păcat al celor căsătoriti — fie printr-o lipsă totală de educație de familie, fie prin exemplul rău pe care îl dau părinții copiilor lor? Că mulți părinți, dacă nu și-au ucis copiii înainte de naștere, îi ucid după naștere. Căci nu le vorbește niciodată de Dumnezeu, nu-i dau de mici la biserică, nu le dau să citească cărți și, mai ales, își smintesc propriii lor copii prin viața rea, imorală. Ce educație creștinească și socială bună dau părinții copiilor lor, cînd tata se ceartă mereu cu mama, cînd tatăl înjură și este bețiv, iar mama blesteamă, cînd se ajunge uneori pînă la divorț, iar copiii rămîn orfani pe drumuri?

Mare răspundere au părinții pentru copiii lor. Ei nu se pot mintui dacă își smintesc și ucid propriii lor copii, dacă nu le dau o educație creștină bună, dacă îi ucid prin exemplul rău al vieții lor. De aceea tata și mama sînt datori să fie buni creștini, să asculte de Biserică și de preot, să dea bună educație copiilor lor, să-i supravegheze în toate și să le fie permanenți exemple vii, de trăire creștină. Altfel, nici părinții și nici copiii nu vor putea să se mintuiască, să dobîndească împărăția lui Hristos.

Să ne întărim mereu în credință și să ne rugăm tot mai mult lui Dumnezeu, să ne îmbărbăteze în lupta vieții, să ne mîntuiască deschiși și cu curaj pe Hristos Dumnezeu, după modelul sfinților și al înaintașilor noștri. Credința să ne fie lucrătoare deoarece „credința fără fapte, moartă este” (Iacob, 2, 17).

Ca semn al credinței lucrătoare, pentru cinstirea Sf. Mari Mucenițe Varvara — patroana și ocrotitoarea tuturor minerilor — ca și pentru omagierea și pururarea pomenirea minerilor Văli Jiului căzuți — ca jertfă suferință — la locul de muncă, rugăm pe Bunul Dumnezeu și pe toți bunii credincioși să ne ajute să înălțăm o nouă Sf. Biserică cu acest hram. (Amănunte în numărul viitor al ziarului).

Fie ca și exemplul vieții Sf. Mucenițe Varvara să ne fie tuturor pildă vrednică de urmas, iar noi să-i adresăm această scurtă și smerită rugăciune: „Sfînta Mare Muceniță Varvara, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!” Amin.

Regia Autonomă a Huilei din România Stația Centrală de Salvare Minieră — Petroșani

str. Lunca nr. 60 bis, jud. Hunedoara

ORGANIZEAZĂ

în ziua de 6 ianuarie 1993, ora 10, la sediul SCSM Petroșani, **CONCURS** pentru ocuparea a 10 posturi de medici generalişti care vor conduce, coordona și deservi dispensarele medicale de întreprindere, ființate pe lingă unitățile miniere din VALEA JIULUI.

Angajarea și salarizarea se va face în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și cele ale Contractului colectiv de muncă pe anul 1992.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune la sediul Stației Centrale de Salvare Minieră Petroșani, pînă la data de 4 ianuarie 1993.

Relații suplimentare se pot obține la telefoanele: 093/545221; 545521; 544193, între orele 7—15,30.

Regia Autonomă a Huilei din România

cu sediul în Petroșani, str. Timișoara nr. 2, jud. Hunedoara

ORGANIZEAZĂ LICITAȚIE PUBLICA DESCHISA FARA PRECALIFICARE

în vederea încredințării lucrărilor de reparații capitale la blocurile nr. 13 din str. Venus — Petroșani, 45 din str. Cartierul „8 Martie” — Petrila și Complexul Comercial „Casa de oaspeți” — Petroșani.

Condițiile de participare sînt cele prevăzute de HG nr. 291/1991.

Licitația va avea loc la sediul RAH Petroșani în data de 11 ianuarie 1993, ora 10.

Garanția de participare la licitație este de 10 la sută, iar garanția de bună execuție este de 10 la sută, sume ce vor fi depuse la casieria investitorului cu cel puțin 10 zile înainte de data licitației.

Documentația de licitație poate fi cumpărată la sediul RAH — Direcția investiții, începînd cu data de 7 ianuarie 1993.

Ultima oră

Puci sindical

Aducem la cunoștința membrilor sindicatului petroșanilor din Valea Jiului că săptămîna trecută la sediul filialei Valea Jiului a avut loc un adevărat puci sindical, prin care conducerea statutară a organizației nr. 8 a sindicatului FRATIA a fost înlăturată. Autorii pucului sînt directorul autobazei, domnul Ion Badea și prietenii săi, șefi de autobaze, din Lupeni, Vulcan și Clmpu lui Neag. Împreună cu alți prieten, în total 8 oameni. La o sticlă de vodcă, s-au făcut cârțile și domnul director Badea a ajuns lider de sindicat, iar ceilalți șefi de autobază vicelideri.

Intrucît funcțiile lor administrative sînt incompatibile cu prezența lor în fruntea sindicatului șoferilor, conducerea statutară convoacă adunarea generală a membrilor de sindicat pentru data de 11 decembrie a.e., orele 15, la sediul autobazei din Petroșani. Cu acest prilej se vor organiza alegeri libere, membrii de sindicat avînd posibilitatea să se pronunțe prin vot asupra persoanelor ce vor conduce sindicatul, nu să accepte o conducere impusă printr-un puci.

Vasile BELDIE
Mihai ANECHIȚE!

ECHIPA DE SERVICIU
Secretar de redacție
Ștefan CIMPOI
Responsabil de număr
Tiberiu VINȚAN
Corectura:
Emilia ACHIREI și Viorica FIRTULESCU

Colidianul de opinii și informații al
Văii Jiului „ZORI NOI” este realizat de
SOCIETATEA COMERCIALĂ
„ZORI NOI” S.A.

Înființată conform Deciziei nr. 208/12.06.1991, a Prefecturii județului Hunedoara.

Director
MIRCEA BUJORESCU

MICA PUBLICITATE

ANIVERSARI

CU OCAZIA pensionării d-lui Străhăianu Vasile, soția Sanda, fiica Geta, ginerele Mihai și nepoțelul Cristian îi doresc multă sănătate, fericire și „La mulți ani!”. (6065)

CU OCAZIA pensionării d-lui Străhăianu, fratele Gheorghe, nepoata Ana, fiul Petrică și copiii Cristina și Marian îi doresc multă sănătate, fericire și tradiționalul „La mulți ani!”. (6066)

37 DE TRANDAFIRI, sănătate, fericire, pentru Tincuța Bolohan din partea soțului Gheorghe și a fiicelor Mariana și Monica, alături de un călduros „La mulți ani!”. (6061)

SOȚIA Tuța și fiicele Raluca și Anca urează dragului lor soț și tată Matiaș Doru cu ocazia zilei de naștere, un călduros și sincer „La mulți ani!” și multă sănătate. (6052)

VINZARI — CUMPARARI

VIND motor Alfa-Romeo, 1800 cmc; motor, cutie viteze și accesorii caroserie Trabant. Telefon 550218, între orele 21—9, sau Magazin „Zaneti” — cap linie Petrila. (6072)

VIND televizor color Waltmann, sigilat, garanție un an. Telefon 545685. (6068)

VIND Histodil, medicament pentru tratarea ulcerului. Preț avantajos. Telefon 570510. (6070)

CUMPAR garsonieră sau apartament 2 camere. Telefon 542371. (6059)

VIND apartament 2 camere, 2 balcoane, mobilat, Petroșani Nord (deasupra ASIROM). Telefon 544392. (6049)

VIND landou, nou, Petroșani. Telefon 545656, după ora 17 (6057)

DIVERSE

ELEVII Liceului de Informatică Petroșani mulțumesc societăților comerciale ATMAR și FRUCOM pentru sprijinul acordat la organizarea Balului bobocilor. (6065)

SCHIMBURI LOCUINȚA

SCHIMB apartament 2 camere Lupeni, cu similar Botoșani, Lupeni, Paringului, bloc A5/35. (6067)

PIERDERI

PIERDUT legitimație bibliotecă pe numele Osnaga Aurelia, eliberată de UT Petroșani. O declar nulă. (6058)

PIERDUT 10 capre și o oaie, zona minei Livezeni, Aviatorilor, 40A/31, Buhăiescu. Găsiturului recompensă. (6073)

DECESE

SOTUL Ion, fiica Ionela, mama Veronica și tatăl Toader, înmărmuriți de durere, anunță înțetarea prematură din viață a multiubitei lor soție, mamă și fiică

VEG MARIOARA

Va rămîne mercu în sufletele noastre.
Inmormintarea va avea loc sîmbătă, ora 13. Cortegiul funerar pleacă din Lupeni — Săhodol.

VERȘORII Violeta și Eugen, nepoții Mihăiță și Mihaela, Dora și Romi își exprimă nemărginita durere la decesul dragei lor

VEG MARIOARA

Odihnească-se în pace!

CADRELE de poliție din Petroșani sînt alături de dl. locotenent colonel Veg în marea durere pricinuită de dispariția minunatei sale soții

VEG MARIOARA (42 ani)

și transmite condoleanțe. (6071).

COLECTIVUL RAGCL Petroșani — Aninoasa deplînge moartea fulgerătoare a colegei

VEG MARIOARA

și este alături de familia indoliată. (6069).

COLECTIVUL Geo-Topo de la EM Aninoasa, este alături de colega Petculescu Aurica în greua încercare pricinuită de pierderea mamei sale.

Sincere condoleanțe. (6074).

COLECTIVUL ICPM SA aduce un ultim omagiu colegei

RUSU ELENA

Odihnească-se în pace!

Amintirea sa va rămîne vie. (6064).

COMEMORARI

FAMILIA Baltag anunța că s-a seurs un an de la dispariția celui care a fost

BALTAG IOAN

Nu te vom uita niciodată! Soția și copiii. (6063).

HOROSCOPI

SAGETATOR

O oază de liniște la orizont...
CAPRICORN

Pentru eventuale dureri în zona maxilo-facială, încercați meloterapia!

VARSATOR

Nu lăsați să vă scape de sub control nici cel mai mic detaliu al desfășurării evenimentelor!

PEȘTI

Vă trebuie doar un pic de curaj și inima persoanei vizate vă aparține...

BERBEC

Niște polițe scadente au darul de a vă scoate din sărite.

TAUR

Variațiile presiunii atmosferice influențează puternic starea dv. psihică.

GEMENI

Vi se reproșează comportamentul frivol, deși astăzi nu comiteți nimic reprobabil.

BAO

Preocuparea de bază vizează ștergerea urmelor de la locul... aventurii.

LEU

Entuziasmul dv. depășește limitele curente, fiind total disproporționat în raport cu motivația.

FCIOARA

Vă bucurați de darul altuia — un prim pas spre normalitate.

BALANȚA

Răspunsul dv. e împiedicat să ajungă la destinație.

SCORPION

Regrete amare, în legătură cu inconsecvența de ieri.

TV.

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova.

10,00 Actualități.

10,10 Calendarul zilei.

10,20 Film artistic. ULTIMUL

METROU (Franța, 1980).

12,30 Video-clipuri.

12,50 Descoperirea Planetei.

13,10 Ora de muzică.

14,00 Actualități.

14,20 Mondo-muzică.

14,40 Medicina pentru toți.

15,10 Recital.

15,25 Preuniversitară.

16,00 Limba noastră.

16,30 Muzică pentru toți.

16,45 Tragerea Loto.

16,55 Actualități.

17,00 Emisiune în limba germană.

18,00 Documentar științific.

18,30 Divertisment internațional.

19,00 Viața parlamentară.

19,30 Desene animate.

CAPTAIN PLANET.

20,00 Actualități.

20,35 Sport.

20,45 Film serial DESTINUL FAMILIEI HOWARD.

21,45 Melodii populare.

22,15 Gong!

22,15 TOP 10.

23,20 Actualități.

DISPĂRUTĂ

Cioabă Cristina (9 ani), din Petroșani, a fost trimisă de tatăl ei, sîmbătă, să încerce două brichete, pe care, la plecare, le-a uitat acasă. Speriată (probabil) că le-a pierdut, nu s-a mai întors. Părinții o așteaptă și o asigură că nu i se va întâmpla nimic.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA 2675
Petroșani str. Nicolae Bălcescu nr. 2
Telefoane: 541662 (director-redactor șef);
545972 (director executiv-administrativ
difuzare), 541663, 542464 (secții).

★

TIPARUL: Tipografia Petroșani str.
Nicolae Bălcescu nr. 2. Telefon 541365.